

saaledes, at med Hensyn til Ungdomsfængsel, Internering, Drankerasyl o. s. v. var der nogen Begejstring her i Rigsdagen; dog, det ærede Medlem Hr. Rytter — det er i det hele taget en forfærdelig Mand, denne Hr. Rytter, naar han omtales af det ærede Medlem Hr. Sundbo her fra Talerstolen — var ikke saa begejstret, men man haabede at overvinde hans Modstand i Udvalget! Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Sundbo om at læse min Tale igennem. Det er saa let at slaa en Mand ihjel, naar man refererer hans Anskuelse forkert. Det ærede Medlem Hr. Sundbo vil se, at jeg brugte de kraftigste Udtryk om disse nye Institutioner, ja, jeg gik endog saa vidt, at jeg sagde, at hele Regeringens gode Gennemførelse vilde komme til at afhænge af, om disse Institutioner bliver gennemført paa en god Maade, og jeg gav Ministeren Medhold i de fleste af de Ting, som her er foreslaaet. Jeg forstaa derfor ikke, at det ærede Medlem kunde sige, jeg var en Modstander deraf, tværtimod, jeg er en begejstret Tilhænger af disse nye Institutioner, baade Drankerasyl, Ungdomsfængsel og Internering; men det er jo meget let at kritisere en Modstander, naar man gaar den Vej, som det ærede Medlem Hr. Sundbo er gaaet.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo kom endelig med nogle Bemærkninger om den saakaldte Steincke-Berning-Sag. Jeg skal ikke sige meget derom, men kun fremhæve det Faktum, at et Lovforslag om denne Sag kunde Regeringen have faaet gennemført i Løbet af een Dag, nemlig hvis den vilde have taget de Regler, som Ministeren selv foreslaar her i Straffelovudkastet, og som er gode Regler.

Jeg gaar over til de forskellige Udtalelser, som i øvrigt er faldet. Det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa Spørgsmaalet om Benaadningsinstitutionen: at man altid har sagt, at Benaadningsinstitutionen vilde komme til at spille en mindre Rolle, naar man havde faaet en ny Straffelov. Ja, det bliver sagt nu, og det bliver sagt ved Behandlingen af en hvilken som helst Straffelov, for der er ikke nogen Tvivl om, saaledes forstaaer jeg det ærede Medlem, at i de første Aar og forhaabentlig i mange Aar efter, at vi har faaet denne Lov, vil Benaadningsinstitutionen blive mindre anvendt, og først efterhaanden, naar man ser, der er Fejl ogsaa her, vil det igen komme til at spille en Rolle. Da to Ting staaer overfor hinanden. Det ærede Medlem Hr. Heilesen havde Ret i, at det for saa vidt ikke er rigtigt, naar jeg nævnte 1866, for Benaadning har eksisteret før; men jeg ser, at det

ærede Medlem Hr. Heilesen var klar over, at hvad jeg mente, var, at det strafferetlige og Benaadningsinstitutionen var to Institutioner, der udviklede sig samtidig baade i 1849 og i 1866. Det er ikke saaledes, at man kan sige, at Straffeloven kun er fra 1866, for der ligger store Forarbejder forud for denne Lov.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel mente, at det var godt, at vi fik det hele i een Straffelov og ikke i to, og mente, at det, jeg havde anført derimod, var urigtigt, for i de almindelige Regler vil der ikke komme Tvivl i den første Tid og heller ikke senere. Det er dog ikke rigtigt; det er ikke af den Grund, jeg mente det. Jeg mente det af lignende Grunde som det ærede Medlem selv, idet han udtalte, at han var ked af, at visse Forhold ikke var kommet med herind under, maaske ogsaa, at visse Forhold var kommet med herind under, som burde have været ind under en Forseelseslov. Saaledes mente jeg, at naar vi fik en Straffelov, som kunde bestaa i mange Aar, var det godt, at vi ved Siden af havde en Forseelseslov, som vi lettere kunde forandre paa; men som det nu en Gang foreligger, synes jeg ikke, vi skal gaa den Vej, for det vilde blive et stort Arbejde, der da skulde gøres om igen. Jeg tror, som sagt, det andet vilde have været det bedste. Det ærede Medlem Hr. Heilesens Argumentation var for saa vidt rigtig. Ligesom vi har faaet en Lønningslov, som vi har faaet alle Lønningsregler ind under, og hvor vi betragter dem fra samme Synspunkt, saaledes vil det ogsaa her paa det strafferetlige Omraade være godt, at vi faar de strafferetlige Regler ind paa samme Lov, saaledes at vi faar ensartede Synspunkter gennemført, og ved Siden deraf en Lov om Forseelser.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa, at vi maaske ved dette Lovforslag gav Domstolene for stor Myndighed, og han var bange for, at vi her foretog et saa stort Udsving, at Tilbagesvinget vilde blive kraftigt, og at det vilde komme. Det tror jeg for mit Vedkommende ikke. Det er jo saaledes, at de samme Spørgsmaal, vi diskuterer her, maa diskuteres ved ethvert Straffelovforslag, og det ikke blot ved ethvert Straffelovforslag her i Landet, men saa at sige over hele Verden. Jeg tror ikke, at naar vi her gaar over til at give Domstolene en kraftig Myndighed, vil der komme nogen Reaktion, og det vil være uheldigt, om vi skulde komme dertil, at vi ikke havde Tillid til Domstolene. Noget anderledes stiller det sig, hvor der er